

РЕШЕНИЕ № 652 ОТ 15.02.2013 Г. ПО Н. Д. № 1763/2012 Г., Н. К., І Н. О. НА ВКС

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в открито заседание на двадесет и първи декември две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елена Величкова
ЧЛЕНОВЕ: Блага Иванова
Пламен Петков

при участието на секретаря: Аврора Караджова
и в присъствието на прокурора: Явор Гебов
изслуша докладваното от Съдия Елена Величкова
касационно нох.дело № 1763 по описа за 2012 година
Срещу решение по внохд. № 121/2012 г. на Апелативен съд гр. Варна са подадени касационни жалби от подсъдимите Г. Б., В. В. и И. И.

В съдебно заседание жалбата на подсъдимия И. се поддържа лично и в писменни бележки от защитник.

Жалбата на подсъдимия Б. се поддържа в писменни бележки от защитник.

Подсъдимия В. и защитата му редовно призовани не са взели участие в заседанието.

Граждански ищец Банка Д. ЕАД [населено място] не е изпратила представител и не е взела участие в касационното производство.

Представителят на Върховната касационна прокуратура намира постановените присъда и решение законосъобразни, при спазване на процесуалните правила, а наложените на подсъдимите наказания справедливи, поради което и касационните жалби срещу въззивното решение неоснователни.

Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение, като съобрази становищата на страните и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 23.07.2012 г. на Апелативен съд гр. Варна е изменена присъда по нохд. № 1070/2010 г. на Окръжен съд гр. Варна, като е намален размера на наказанието на подсъдимия И. И. от осем на седем години лишаване от свобода, в останалата ѝ част, с която подсъдимите В. В., Г. Б., Н. Н., И. И. и Д. В. са признати за виновни и са им наложени наказания присъдата е потвърдена.

С посочената присъда подсъдимите В. Н. и Б. са признати за виновни в това, че в периода 31.07.2008 г. - 10.11.2008 г. в [населено място] участвали в организирана престъпна група създадена с цел да върши престъпления по чл. 308, ал. 1 и ал. 2 НК, поради което и на основание чл. 321, ал. 2 НК и при условията на чл. 54 НК са осъдени както следва:

- подсъдимият В. на лишаване от свобода за срок от четири години, което да изтърпи при първоначален строг режим;

- подсъдимият Б. на лишаване от свобода за срок от четири години, което да изтърпи при първоначален строг режим;

- подсъдимият Н. на лишаване от свобода за срок от три години, което на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено с изпитателен срок от пет години.

На основание чл. 68, ал. 1 НК в изпълнение е приведено наказанието, определено на подсъдимия В. В. по влязлата в сила присъда по нохд № 695/2005 г. на Варненския окръжен съд в

размер на три години лишаване от свобода.

Подсъдимите са оправдани по първоначално възведеното им обвинение по чл. 321, ал. 3 НК и за обстоятелството организираната престъпна група да е била създадена с цел извършване на престъпление по чл. 244, ал. 1 НК.

Със същата присъда е ангажирана наказателната отговорност на И. И. и Д. В. за извършено на 2.08.2008 г. в [населено място] престъпление по чл. 212, ал. 4 вр. с ал. 1 НК, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, като им е наложено наказание на подсъдимия И. при условията на чл. 54 в размер на осем години лишаване от свобода /намалено от въззивния съд на седем години лишаване от свобода/ и за подсъдимата В. наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено за срок от пет години.

Уважен е граждански иск в полза на "Б. Д." Е.- гр. Варна за сумата 74 000 евро, равностойни на 144 731,42 лева обезщетение за причинени в резултат на престъплението по чл. 212 имуществени вреди, ведно със законната лихва, дължими от подсъдимия И. К. И.

ПО ЖАЛБАТА НА ПОДСЪДИМИЯ Г. Б.:

Ангажирани са всички касационни основания, като в жалбата се твърди, че при постановяване на въззивното решение са допуснати съществени процесуални нарушения, оценка на доказателствата - неправилно тълкуване показанията на свидетелите по делото, които установявали, че те са инициатори на изготвянето на неистинските документи и същото изключвало наличието на организирана престъпна група. Налице било обикновено съучастие, тъй като отсъствала специалната цел. Твърди се, че ако се приеме за доказано обвинението по чл. 321 НК, то и свидетелите следва да отговарят за него, а не както е сега, само за престъпление по чл. 316 НК, във вр. с чл. 308 НК. Претендира се явна несправедливост на наказанието, произтичащо от невзети предвид самопризнания на подсъдимия, семейното му положение - женен с дъщеря на четиринадесет години и неправилно като отегчаващо вината обстоятелство е взето предвид участието му в друга престъпна група, за което престъпление присъдата все още не била в сила.

Доводите са неоснователни. Същите възражения са правени пред двете инстанционни съдилища, и след като подробно и в детайли са обсъдени, законосъобразно са оставени без последици.

От събраните многобройни гласни и писмени доказателствени средства и заключенията на експертизите по делото, по безспорен и категоричен начин е установено участието на тримата подсъдими Б., В. и Н. в престъпната група, създадена с цел да върши престъпления по чл. 308, ал. 1 и ал. 2 НК. Установено че подсъдимия В. е имал координираща роля, чрез набиране на "поръчки" от различни лица, нуждаещи се от неистински документи за самоличност или такива за завършено образование - висше, средно или основно, както и документи за различна правоспособност последващата разпространителска дейност на подсъдимия Б. и изпълнителската функция на Н., който с оглед личните му компютърни и фотографски умения изпълнявал "поръчките".

При правилно установените факти и закона е приложен правилно. Подсъдимият Б. е участвал в престъпна група с другите двама подсъдими с цел извършване на престъпление по чл. 316 НК вр. с чл. 308 НК и по този закон е осъден. Законосъобразно инстанционните съдилища са отказали да приемат квалификация на деянието, извършено при т.нар обикновено съучастие.

Неоснователен е и довода за явна несправедливост на наказанието. Сочените от защитата обстоятелства са съобразени още от първоинстанционния съд и освен тях са взети предвид всички обстоятелства от значение за определяне вида и размера на наказанието. Наказанието е определено при лек превес на отегчаващите вината обстоятелства и не е явно несправедливо по смисъла на чл. 348, ал. 5 НПК.

ПО ЖАЛБАТА НА ПОДСЪДИМИЯ В. В.:

С жалбата са ангажирани всички касационни основания. Същата почти дословно възпроизвежда тази на подсъдимия Б., като единствената разлика е претенцията за явна несправедливост на наказанието, мотивирана с тежко семейно положение - три деца, възрастни родители, за които се грижи и самопризнание, което не е взето предвид.

Жалбата по отношение на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК на подсъдимия В. е неоснователна, по изложените по-горе съображения и касаещи жалбата на подсъдимия Б. Неоснователен е довода за явна несправедливост на наказанието, при определянето на което законосъобразно са преценени всички обстоятелства от значение. Наказанието е около и малко над средния размер, определен от закона и не е явно несправедливо.

ПО ЖАЛБАТА НА ПОДСЪДИМИЯ И. И.:

Доводите в жалбата са за това, че "не аз съм инициатор на престъплението по чл. 212 НК, а съпругата ми, която беше много болна и по-късно почина...ситуацията ме принуди...финансовите затруднения, които изпитвахме във връзка със заболяването на съпругата ми". Явната несправедливост на наказанието, според подсъдимия, произтича от несъобразеното му влошено здравословно състояние.

Доводите са неоснователни. Въззивното производство е протекло за подсъдимия И. единствено с оплакване за явна несправедливост на наказанието и обсъждането на доводите по фактите, направени в касационната жалба е очевидно извън рамките на касационния контрол.

Оставащото оплакване за явна несправедливост на наказанието е неоснователно, като се има предвид, че доводите му за влошено здравословно състояние са взети предвид от въззивния съд и са единственото основание за намаляване на наказанието с една година. Така определеното от въззивния съд наказание е достатъчно и справедливо и по-нататъшното му намаляване е напълно неоправдано.

Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение по изложените съображения и като взе предвид, че при правилно установените данни по делото, материалният закон е приложен правилно, защото съответствието между надлежно установените факти и тяхната правна оценка обуславят законосъобразността на атакувания съдебен акт, т.е., приложен е закона, който е следвало да бъде приложен. Двете съдебни инстанции са събрали и проверили изключителен обем доказателства и доказателствени средства при стриктно спазване на процесуалните правила.

Предвид изложеното по-горе, Върховният касационен съд на РБ, първо наказателно отделение намира постановеното решение при спазване на процесуалните правила и закона, а подадените жалби от тримата подсъдими изцяло неоснователни.

Ето защо и на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 НПК Върховният касационен съд на РБ, първо наказателно отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по внохд № 121/2012 г. на Апелативен съд- гр. Варна, с което е изменена присъдата по нохд № 1070/2010 г. на Окръжен съд- гр. Варна.